

Sygn. akt V U 557/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Justyna Kuchberska

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2017 r. w Kaliszu

odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 27 kwietnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 27 kwietnia 2017 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. S. prawo do emerytury poczynając od dnia (...) r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił A. S. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie osiągnął wymaganego okresu takiej pracy. Tym samym organ rentowy nie uwzględnił wnioskodawcy do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w byłej Fabryce (...) w K. w okresie 3.09.1973 – 30.06.1994.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. S. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu pracy wykonywanej w latach 1973 – 94 jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący A. S. urodzony dnia (...), w okresie 3.09.1973 – 30.06.1994 był pracownikiem byłej Fabryki (...) w K. zajmując po zakończeniu w czerwcu 1976 r. nauki zawodu stanowiska:

- ślusarza w narzędziowni do dnia 31.01.1977,
- ślusarza w Wydziale (...) do dnia 31.12.1977 r.,
- modelarza w metalu w Wydziale (...) do dnia 31.12.1978 r.,

- ślusarza w Wydziale (...) do dnia 30.06.1979 r.,
- specjalisty d.s. normowania w Dziale (...) do dnia 14.09.1980 r.,
- ślusarza w Wydziale (...) do dnia 30.06.1994 r.

dowód: świadectwo pracy, umowy o pracę, dekrety płacowe w aktach sprawy.

Wymienione wyżej prace odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu. Praca odwołującego w charakterze ślusarza na Wydziale (...) polegała na całodzienniej obsłudze urządzeń do odlewania w metalu. Po każdym odlewie odwołujący czyścił kokile z nieczystości, polerował powierzchnie naczyń wlewowego, udrażniał kanały odpowietrzające. W zależności od potrzeb zajmował się także naprawą mechanicznych elementów kokili. Taki zakres i rozmiar prac odwołujący realizował każdego roboczego w wymiarze po 8 godzin a w soboty po 6 godzin.

dowód: zeznania świadków: J. j., K. S., zeznania odwołującego, częściowo świadectwo pracy w warunkach szczególnych.

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 25 lat 3 miesiące i 6 dni. Odwołujący nie jest członkiem OFE.

/ bezsporne /

Ustalając powyższy stan faktyczny, sąd nie dał wiary świadectwu pracy w warunkach szczególnych w tej części w jakiej dokument potwierdza pracę odwołującego w warunkach szczególnych w okresie gdy był skierowany do pracy w charakterze normalizatora w Wydziale Organizacji i (...). Wystąpiła tym samym sprzeczność między tym dokumentem a materiałem źródłowym jakim są dekrety płacowe i wniosek odwołującego o przeniesienie go z Wydziału Organizacji i (...) na poprzednio zajmowane stanowisko w Wydziale (...).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach ... (Dz. U. nr 162 poz.1118 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący

co najmniej 15 lat oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... (Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi (okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym). W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym jak i w postaci dokumentacji pracowniczej (świadczenie pracy, dekrety płacowe, umowy o pracę, świadectwa pracy w warunkach szczególnych), wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym co najmniej 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał w okresie co najmniej od dnia 1 lutego 1977 r. do 30 czerwca 1994 r. z przerwą w okresie 1 lipca 1979 – 14 września 1980 prace polegające na naprawie i serwisowaniu maszyn i urządzeń w miejscu gdzie wykonywane były prace przy odlewaniu w metalu (stanowiska kokilarz, zalewacz) w wydziale fabryki należącej do gałęzi przemysłu metalowego. Były to więc prace ujęte w wykazie A dział XIV pkt 25 w związku z działem III pkt. 22 i 23 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takich prac wynosi ponad 15 lat. Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25-letnim okresem ubezpieczenia i w chwili wydawania zaskarżonej decyzji miał ukończony 60-ty rok życia. Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.